

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. IV. Cranium S. Sebastiani Româ Eberspergam translatum, ibidémq[ue]
per septingentos annos & ultra summâ veneratione asservatum. Veritas
ejusdem Cranij asseritur, & stabilitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

§. IV.

CRANIUM S. SEBASTIANI M. ROMA EBERSPERGAM TRANSLATUM, IBI-DEMQUE PER SEPTINGENTOS ANNOS ET ULTRA, SUMMA VENERATIONE ASSERVATUM. VÉRITAS EIUSDEM SACRI CRANII ASSERITUR, ET STABILITUR.

Tot ubique, teste nominatissimo Bollando, feruntur per orbem Christianum passim haberi & asservari de S. Sebastiano lipsana, ut propè dubium sit, an nobilissimus ille Martyr non fuerit plurimum capitum, aut corporum homo. Certè plures sibi arrogant integras partes notabiles de Cranio, mento, maxillis, brachiis, & ceteris ossibus majoribus, uti videre est apud eundem Bollandum, sacrae antiquitatis scrutatorem indefessum, in vita S. Martyris XX. Januarij. Nobis nulli movendi li-

*Cui multa
passim S. Se-
bastiani Re-
liqua.*

tem

tem animus est, cum nemini, quod
habet, invidemus, modò habeat.
Pronum tamen est, hanc multipli-
citatem Lipsanorum unius ejus-
demque Sancti inde fluxisse, quòd
plures Sancti ejusdem nominis fue-
rint, quos Romanum Martyrolo-
gium recenset: fieri autem crebrò
experimur, occasione nominis sæpe
quoque errari in re: id, quod in
præsenti Controversia fortè etiam
contingit: Nam, cum plura Lipsana
aliorum fortè Sebastianorum Mar-
tyrum hinc inde serventur, quisque
piâ adulatione & credulitate se ha-
bere sibi persuadet de illo Martyre,
qui ceteris est notior, ac celebrior,
qualis est hic ipse Sebastianus, de
quo agitur, quem Ecclesia DEI re-
liquis minùs cognitis ritu duplici,
publicâ prærogativâ & cultu præ-
fert.

Alter fons diversarum opinio-
num, qui in Reliquiarum assertio-
ne quandòque intervenire potest,
est

est is, quòd sacra interdum ipsa
ex uno in alterum locum translata
sint, absque eo, quòd ea translatio
palàm cognita, aut manifesta fue-
rit. Sic antiqui Germani Cæsares
ex Italia de occupatis Urbibus, vel
aliàs, integra Nobilium Sanctorum
corpora clam in Germaniam abstra-
xisse leguntur, quæ populorum illo-
rum opinione nunquam loco mo-
ta, atque etiamnum penès se asser-
vari piè quidem, sed perperam cre-
duntur: unde fit, ut uterque locus
quandòque de Sancti corpore con-
trovertat, ipsique Scriptores par-
tium, pro suo quisque studio, & af-
fectu, variant. Idem circa Crani-
um certamen esse potest Sancti cu-
iuspiam qualiscùnque: Nam, cum
Cranium, hominis tribus partibus
constet, occipite, sincipite, & su-
periore testâ, hinc, ubi locorum
una harum partium extat, Cranium
vulgò esse dicitur, non quòd ibi to-
tum sit, sed quòd pars aliqua nota-
bilis & præcipua. Ve.

Verum ista non moror, ad rem ipsam veniamus, &, quâ ratione suprema pars Cranii D. Sebastiani Eberspergam allata sit, ibique extet, differamus. Extruxerat Eberhardus hujus nominis primus Semptensium Comes, successione verò tertius novum, idque magnificum pro ea ætate in monte, seu clivo Eberspergensi templum, cujus fabricæ plenior descriptionem infra cap. 3. §. 2. subjungimus. Pro hac sua Ecclesia (quæ antiquorum Germanorum in sacris conquirendis Reliquiis pia & insaturata cupiditas erat) Hunefrido maximè, primo Canonorum Regularium Eberspergæ Præposito, viro Sanctitatis famâ inclyto, satagente, pientissimus Comes Anno DCCCCXXI. varios quâ Seculares, quâ Religiosos Viros Auctoritate conspicuos & suadâ non inefficaces quaquaversum ablegavit, Romam præsertim, tot Martyrum Sanguine irrigatam palæ-

Cranium S.
Sebastiani
Eberspergæ.

palæstram, ut ex illo Sacrorum Li-
 psanorum emporio, & aliunde etia-
 am, varias pro novo templo Reli-
 quas comportarent, quas inter
 Principem utique locum meretur
 Cranium, seu superior testa Cranii
 D. Sebastiani Martyris. Concessit
 id benevolè Stephanus VIII. Roma-
 nus Pontifex tunc sedens, quem
 alii septimum dicunt, Baronius verò
 octavum nominat, cujus verba al-
 légo: *Post sex menses, & dies quin-
 decim subrogatus est Stephanus ejus-
 Nominis octavus dictus septimus, &c.*
 Ita ille *Tom. X. ex edit. colon. fol. 715.*
 Auctor Romæ Gloriosæ perinde
 Octavum facit, eique hoc Elogi-
 um tribuit, quod adscribo: *Stephani
 vita mansuetudinis & religionis ple-
 na fuit.* Quamquam hæc verba
 Platina Stephano VII adscribat
 vide in præsentī Controversia no-
 strum P. Christophorum Ott *Edi-
 tion. Oenipont. fol. 339.* ut ceteros
 taceam, qui idem sentiunt. *16 M 101*

Sacrum hoc spoliū Eberspergam delatum incredibile est, quanto gaudio, Eberhardi Comitis fuerit exceptum; ab eoque tempore per septingentos annos insigni populi veneratione ac fide, constantique multorum millium undiue confluentium peregrinatione colitur.

Porro ut firmamentis non levibus hujus sacri Lipsani authenticam veritatem stabilitum eamus, ajo, si nihil aliud documenti haberemus, abundè fortassis suffecturam cuivis non contentioso rerum aestimatori septingentorum annorum venerabilem antiquitatem, ac tot seculorum inconcussam traditionem, quâ magistrâ firmiter credebatur hucusque, & creditur etiamnum non levibus fundamentis, Eberspergæ existere hanc pretiosi Cranii partem. Et sanè alteri fortè Sancto dedicatum illud Eberhardi templum fuisset, nisi hoc sacrum

*Testimonia
de Cranio
S. Sebastiani
Eberspergæ
asservate.*

D Lipsa

Lipfanum in tempore allatum præstantiâ suâ optionem absolvisset, ut huic, non alteri consecraretur.

Accedunt per tot annos continuata uno quasi eodémque filo cælestia beneficia, seu miracula, quibus à primo suo appulsu sacrum Lipfanum cœpit clarescere, & si res etiamnum. Prodigiorum illorum elenchum bene magnum infra suo loco dabimus, capite peculiari Achilles horum miraculorū in persanato Udalrico Comitis filio, templo necdum dedicato, secuturis prodigiis prælusit pulcherrimè, ad cuius lectionem infra in ordine rerum scriptarum Lectorem remitto non autem verisimile foret, divinam gratiam tot ac tanta virtutis suæ signa in loco operaturam, si Lipfanum illud reverâ non esset legitimum, atque authenticum. Verum præter hæc non desunt testimonia, quæ in humanis, quanta haberi potest, fidem mereantur, si non

non summam & indubitam, cer-
tè eximiam. R. D. Hermannus
Banvik deputatus septem Ecclesia-
rum Romæ Sacerdos, & peregrino-
rum eò confluentium deductor in
suo abs se edito & sæpiùs recuso
libello de Reliquiis septem Eccle-
siarum, ubi de S. Sebastiano agit,
expressè meminit, partem sacri
Cranii Eberspergæ Bojorum serva-
ri, ibidémque in magna populi ve-
neratione esse.

Pius II. in sua Pontificia Bulla ex-
pressè itidem meminit notabilis
partis Cranii D. Sebastiani, quòd
Eberspergæ servetur, & causa sit, cur
ea Ecclesia à piis peregrinis magnâ
frequentia per annum visitetur, di-
gna proin, quæ Apostolicis gratiis
& indulgentiis amplius decoretur.

Clemens VIII. Pontifex Opt.
Max. motus insigni studio & ve-
neratione, quâ in D. Sebastianum
ferebatur, non dubitavit tam pre-
tiosum thesaurum à Sereniss. Guili-

elmo V. Bojorum Duce Romam
 postliminiò repetere, & ad se re-
 vocare, quod tamen postulatum
 idem Dux infimis precibus mode-
 stissimè deprecatus est, ratus, uti
 re ipsâ erat, meliorem esse condi-
 tionem possidentis; quis enim Prin-
 cept tanto thesauro se, suosque sub-
 ditos, ferventer Catholicos, apud
 quos mala hæresis cathedram pe-
 stilentia nunquã fixit, facilè privet?
 Ex quo hoc unum concludo, ipsis
 Sumis Pontificibus omnino persua-
 sum esse, partem Cranii S. Sebastiani
 Eberspergæ servari, quo quidem
 Apostolico suffragio, post DEUM
 proximo, majus & fortius in hu-
 manis non datur.

Quanti porrò hoc Sacrum Cra-
 nium æstimârit Sigismundus olim
 Bavarix Dux, magnæ illius ac cele-
 berrimæ Basilicæ Monacensis con-
 ditor, ex pio erga Divum affectu
 factis testatus est facto ipso, dum
 viveret; nam de Lipsano hoc, ma-
 jorum

jorum suorum exemplo, semper aliquid penès se retinere voluit, moriens verò illud loco suo, hoc est, Eberspergæ restitui præcepit, idque non obiter, & levi calamo, sed literis solennibus chirographo suo, & añulo munitis III. May Anno post Christum M. CCCCLXXIV.

Sed & ipsi Imperatores, nominatim Ferdinandus III. qui S. Sebastiano aureum calicem rari operis, ac pretii obtulit, Principes varij, Nuntij Apostolici, Legati, multique alii primarii nominis, ac dignitatis sacro huic Cranio magnos honores, gratias, dona & Privilegia impertièrunt, non utique id facturi, si ullo modo de veritate tam præstantis Lipsani dubitassent.

Quòd si tamen quis superesset tam morosæ, tardæque fidei, qui his quæ rationibus, quæ testimoniis, etiam Infulatis & Coronatis, totiq; canæ antiquitati septem Seculo-

D 3 rum,

rum & quod excurrit, assentiri cunctaretur, eū sanè ad appensa tot anathemata, & beneficia humanis viribus & potestate majora, hīc loci impetrata denuo ablegarem, & verba illa disertissimi Richardi à S. Victore, quæ ipse habet de credibilitate Ecclesiæ lib. 1. de Trinit. debita cum modestia, proportionē, ac reverentia insufurrarem; dicerem illi leniter in aures; *Domine si error est (quod credimus) à te ipso decepti sumus; Nam ista in nobis tantis signis, & prodigijs confirmata sunt, & talibus quæ non nisi per te fieri possunt.* Hucusque Richardus. Quæ omnia sufficere posse, ac debere arbitror illum qui neque leviter credere, neque etiam obfirmare sententiam adversus veritatem pertinaciter velit.

